



Menthetetlennek tűnő helyzetet hozott vissza a szerviz

HIDEG RALLY TEAM – 32. Jänner Rallye, 2015. január 4-6.

Hideg Krisztián – Kerék István, Mitsubishi Lancer Evo IX

A magyar delegáció legeredményesebb párosa volt a Hideg Krisztián – Kerék István duó a 32. Jänner Rallyen. A Mitsubishi Lancer Evo IX-essel rajthoz álló alakulat nem csak a kvalifikáción ért el kimagasló eredményt – Craig Breen megelőzve, az abszolút 6. időt abszolvták –, de az első napon az ERC összetett értékelésében is az 5-7. pozícióban voltak. Egy almafával történt baleset azonban megpecsételte sorsukat. A már menthetetlennek tűnő helyzetet azonban a szervizcsapat kihozta a gödörből, így Hidegék szuperrallyzva a megszerezhető maximális pontot tudták bezsebelni a második napon.

Hideg Krisztián: Már az első percben elnyerték a tetszésemet a Jänner Rallye kijelölt gyorsasági szakaszai. Persze, a pályabejárás során még inkább száraz, vizes, csak kicsit havas úton haladtunk, minden rendben is volt, ám az éles verseny kezdetére teljes megváltoztak a körülmények. Rá se ismertünk a pályákra, hiába volt jó itinerünk, a sebességi fokozatokat mindenhol át kell konvertálnunk az adott pillanatban, hiszen a 40 centiméteres hóban igen nehezen lehetett haladni.

A mezőnnyel kapcsolatban vegyesek az érzelmeim. Egy részről nagyon boldog és elégedett vagyok, hiszen a teljesített gyorsaságik 80-90%-át meg tudtuk nyerni. Ugyanakkor tuskék is vannak bennem amiatt, hogy olyan gumikat kaptunk erre a futamra, amik alkalmatlanok voltak a versenyzésre. Hiába vásároltunk be ugyanis irgalmatlan mennyiségű gumit, az időjárás úgy kibabrált velünk, hogy nem volt megfelelő összeállításunk ahhoz, hogy kellő tapadást tudjunk biztosítani a kocsinak. A helyszínen, velünk megvetetett, kis szöges abroncsok helyett jobb lett volna, ha a 10 éves, használt gumikat rakjuk fel a Mitsubishire... A széles szöges gumikkal ugyanez volt a helyzet, aminek ráadásul egy megforgás is lett az eredménye. A szervizben keskeny szögesekre váltottuk le őket, hogy a kvalifikáción érdemleges időt tudjuk autózni. Mivel a rajtsorrend függött ettől, ezért különösen fontos volt, milyen taktikát választunk. Jól döntöttünk, az abszolút 6. időt értük el, így – többek között – Craig Breen előtt választhattam rajtszámot, ami szerintem hatalmas dolog. (Mellesleg Breen egy nagyon szimpatikus versenyző, sikerült vele néhány mondatot váltanom a versenynapok alatt, így abszolút pozitív élményt nyújtott számomra.)



A hétfői versenynap első köre utáni időeredmények számomra is meglepőek voltak: végig az abszolút 5-7. helyen álltunk. A kategóriatársaink irreálisan sokat kaptak tőlünk, pedig kétszer is lassítanom kellett a pályán történt balesetek miatt, illetve nem is éreztem azt, hogy kiautóznék minden erőt a kocsiból. Utólag visszagondolva lehet, hogy nekik volt több eszük. A negyedik gyorsaságira úgy álltam rajthoz, hogy elkezdtem összehasonlítani magunkat az S2000-esekkel és eldöntöttem, hogy ráteszek még egy lapáttal a sebességünkre. Ezt nem kellett volna! A pálya már tisztult, a gumik viszont egyáltalán nem tapadtak, de így is, hegynek felfelé egészen jól lehetett menni. Balszerencsénkre a hegy túloldalára már nem sütött a nap, így a pályát tükörjég borította. Hibáztam, hiszen nagyon komolyan vettem Pisti itinerből olvasott utasításait, és tempósan akartam lefelé haladni. Ekkor történt meg a baj: egy balos kanyarban megcsúsztunk, épp hogy súroltunk egy házfalat, majd egy mellette lévő bokor megdobta a Mitsubishit, és almafának csapódtunk. A fa kiütötte a futóművet, a kocsi totálkáros lett, ráadásul a szerviz megérkezése után még 6 órán át zajlott a mentés a pályán uralkodó körülmények miatt. A szervizcsapat egész éjjel dolgozott a kocsin, ami végül el is készült és működőképes volt – ami hatalmas szó egy ilyen baleset után! Az egyetlen olyan csapat szerintem a miénk volt, amelyik erre a feladatra képes volt a jelenlévők között. Ezért pedig hatalmas köszönettel tartozom nekik!

A biztonságos célba érkezésre törekedve, de mégsem lassú tempóban vágunk neki a második versenynapnak. Az lebegett előttünk, hogy sikeresen teljesítsük a versenyt, és ha lehet, minél jobb eredménnyel. Azért szuperrallyztunk, azért dolgozott a szerviz alvás nélkül a kocsin, hogy a még megszerezhető 7 pontot be tudjuk gyűjteni – nem tehettem meg tehát velük azt, hogy akár egyet is vesztek ebből, a legjobbat kellett nyújtani, de megfontoltan. A célunkat elértük, a pontokat bezsebeltük.

Összességében azt mondhatom, hogy nagyon élveztük az idei EB első megpróbáltatását, maga a rendezvény színvonala magasan a toppon volt. Az esés emlékét igyekszünk gyorsan elfelejteni és előre nézni, hiszen február elején újabb futam vár ránk, ahol ismét szeretnénk majd eredményesen helyt állni.

Kerék István: Szuper verseny volt! Gyönyörű tájakon, kiváló pályákon, de mégis embert próbáló körülmények között autózhattunk a 32. Jänner Rallyen. Egyedül a gumik beszerzése körüli szervezkedések rontották el a hangulatunkat, ugyanis nem gondoltuk volna, hogy ilyen dolog, üzletelés nemzetközi szinten is előfordulhat.



Az élmény azonban fantasztikus volt! Én eddig csak nézőként láttam havas versenyen való autózást, ennek átélésére most először volt lehetőségem, de ez az érzés mindent felülmúl! Habár a verseny előtt említettem, hogy a pályaismeret hiánya miatt jóval nagyobb felelősség hárul majd rám az itiner pontos visszadiktálása miatt, utólag mégis azt kell mondanom, hogy nem volt nehéz a verseny navigátori szempontból. Igaz, több mint 20 évnyi versenyzés után is új tapasztalatokkal gazdagodtam. A változó körülmények ellenére is én azokat az információkat olvastam vissza, amiket szárazon felírtunk, s Krisztián érzi azt, hogy ez az adott helyzetben mennyire valósítható meg, ő érzi, hogyan kell alkalmazkodni.

Nagyságrendileg 220 kilométert autóztunk a gyorsasági szakaszokon, de a verseny össztávja bőven 800 kilométer felett volt. Olyan, mintha két magyar bajnokit teljesítettünk volna egy rendezvény keretein belül. Ennek ellenére egyáltalán nem volt megterhelő a versenyzés, inkább a sok idegeskedés szívta le az energiánkat, miután megtörtént a balesetünk az almafával. Sokat kellett utána aggódnunk azon, hogy hogyan fogunk lejutni a hegyről, és hogy működőképes állapotba tudják-e hozni a fiúk a Mitsubishit a második napra. Ez végül sikerült, és a maximális pontot is megszereztük, amit azon a napon össze lehetett gyűjteni. Nem vagyok elégedetlen, de azért egy kicsit sajnálom, hogy így alakult a versenyünk, hiszen úgy vettem észre, hogy a kategóriánkban mi tudtunk a legjobban alkalmazkodni a körülményekhez, és könnyedén meg is nyerhettük volna az értékelést. Ráadásul az abszolút értékelésben is előkelő pozíciót tudtunk volna megszerezni. Nem vagyok benne biztos, hogy lesz még egy ilyen sanszunk ilyen teljesítményre, de ezen túl kell lépni, és előre tekinteni.

Habár még csak most értünk haza Ausztriából, már elkezdtem nézegetni videókat a következő megmérettetésről, a Liepaja Rallyeról. Azt már most tudom, hogy teljesen mást követel majd meg tőlünk az a pálya, olyan, mintha az lenne a második Finn Rallye – csak tükörjégen. A szakaszok tele vannak bukkanókkal, és hatalmas tempót lehet rajtuk diktálni. Már most alig várom, hogy kint lehessünk, és kipróbálhassuk magunkat ilyen körülmények között is!

Partnereinknek köszönjük az együttműködést: Laurel Kft., Richmond Logistics, Aszú Étterem, Hotel Parlament, Hotel Palazzo Zichy, Patócs Autóház Kft., Metálkontakt Kft., Mátrai Kft., Firebox Kft., C-Szerviz, Finlux, Dr Juice.info, Dornhof Nagy Und Partner Kft., Nagy József Auditor, Aktív Tours Kft., Continental Travel Kft.

Sajtófőnök: Horváth Judit – Tel.: 30/533-9099; E-mail: sajto.hidegrallyteam@gmail.com